

Republika Hrvatska
Županijski sud u Velikoj Gorici
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Poslovni broj GŽ Ob-95/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Velikoj Gorici, sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca, Vitomira Boića predsjednika vijeća, Ankice Jakovina sutkinje izvijestiteljice i Dragice Sirovica Hranilović članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Kristiana Horvata, OIB: 90678891436, iz Dugog Sela, Vladimira Nazora 50, kojeg zastupa punomoćnik Ozren Tatarac, odvjetnik u Zagrebu, protiv tužene Danijele Karas, OIB: 05204010952, iz Dugog Sela, Ulica Tome Kapitana 27a, radi utvrđenja bračne stečevine, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P Ob-787/2017-75 od 24. srpnja 2024. i rješenja poslovni broj P Ob-787/2017-82 od 11. srpnja 2025. kojim je ispravljena navedena presuda, u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužene Danijele Karas kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P Ob-787/2017-75 od 24. srpnja 2024., ispravljena rješenjem poslovni broj P Ob-787/2017-82 od 11. srpnja 2025. u pobijanom dijelu pod stavcima I., II., III., IV., V., VI., VII. i IX. izreke.

r i j e š i o j e

Žalba tužene Danijele Karas izjavljena protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P Ob-787/2017-82 od 11. srpnja 2025. odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvoga stupnja ispravljenom rješenjem od 11. srpnja 2025. utvrđuje se da bračnu stečevinu tužitelja Kristiana Horvata, i tužene, predstavlja nekretnina

upisana kod Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišnoknjižni odjel Dugo Selo, u zk. ul. 2536 k.o. Prozorje i to zkčbr. 3365/1 Ulica Tome Kapitana ukupne površine 2381 čm, od čega livada u površini od 1205 čm, dvorište u površini od 996 čm i kuća, Ul. T. Kapitana 27a u površini od 180 čm, i to tužitelja u 305/1000 dijela prava vlasništva te tužene u 695/1000 dijela prava vlasništva te je tužitelj ovlašten temeljem presude u zemljišnoj knjizi ishoditi uknjižbu prava vlasništva na navedenoj nekretnini na svoje ime i u svoju korist u 305/1000 dijela uz istovremeno brisanje prava vlasništva s navedenog suvlasničkog dijela s imena tužene (stavak I. izreke).

1.1. Nadalje, utvrđuje se da kreditna obveza po Ugovoru o namjenskom kreditu br. 3209700546/07 od 14. lipnja 2007. g. (kreditna partija 7103696754) solemniziranom po javnoj bilježnici Slavici Perić iz Dugog Sela pod br. OV-3113/07, na ukupan iznos od 110.000,00 CHF te kreditna obveza po Dodatku ugovoru o kreditu zaključenom 29. siječnja 2016. temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) solemniziranom po javnoj bilježnici Slavici Perić iz Dugog Sela pod br. OV-570/16 koji ugovori su zaključeni između kreditora Zagrebačke banke d.d. Zagreb i tužitelja kao korisnika kredita predstavljaju dug bračne stečevine i to tužitelja i tužene u jednakim dijelovima (stavak II. izreke). Također, utvrđuje se da kreditna obveza prema Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb po kreditnoj partiji broj 7106716038 predstavlja dug bračne stečevina i to tužitelja i tužene u jednakim dijelovima (stavak III. izreke) kao i da kreditna obveza po Ugovoru o namjenskom kreditu br. 3214260453 od 10. rujna 2008. (kreditna partija 7104302992) solemniziranom po javnoj bilježnici Slavici Perić iz Dugog Sela pod br. OV-5719/08, na ukupan iznos od 78.000,00 CHF te kreditna obveza po Dodatku ugovoru o kreditu zaključenom 29. siječnja 2016. temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) solemniziranom po javnoj bilježnici Slavici Perić iz Dugog Sela pod br. OV-582/16 koji ugovori su zaključeni između kreditora Zagrebačke banke d.d. Zagreb i tužitelja kao korisnika kredita predstavljaju dug bračne stečevine i to tužitelja i tužene u jednakim dijelovima (stavak IV. izreke).

1.2. Utvrđuje se da kreditna obveza prema Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb po kreditnoj partiji broj 7106716046 predstavlja dug bračne stečevina i to tužitelja i tužene u jednakim dijelovima (stavak V. izreke) te da godišnja premije osiguranje po policama osiguranja Allianz Zagreb d.d. Zagreb broj: 990101-170294690, broj 990101-170562762 i broj 1430-170585687 koje sve police osiguranja je zaključio tužitelj kao ugovaratelj osiguranja sa Allianz Zagreb d.d. predstavljaju dug bračne stečevina i to tužitelja i tužene u jednakim dijelovima (stavak VI. izreke).

1.3. Nadalje, nalaže se tuženoj da tužitelju isplati na ime naknade za korištenje njegovog suvlasničkog dijela nekretnine koja predstavlja bračnu stečevinu tužitelja i tužene iznos od 14.789,52 EUR sa zateznim kamatama tekućim od dospjeća svakog pojedinog iznosa do isplate (stavak VII. izreke) dok se tužitelj odbija s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva za isplatom naknade za korištenje suvlasničkog dijela nekretnine preko dosuđenog iznosa od 14.789,52 EUR do zatraženog iznosa od 15.129,42 EUR (stavak VIII. izreke) te se nalaže tuženoj naknaditi parnični trošak tužitelju u iznosu od 13.759,12 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 24. srpnja 2024. do isplate (stavak IX. izreke).

2. Rješenjem suda prvoga stupnja od 11. srpnja 2025. ispravlja se presuda poslovni broj P Ob-787/2017-75 od 24. srpnja 2024. na način da u pravnoj pouci presude umjesto:

" Protiv ove presude tužitelj može podnijeti žalbu u roku od 15 dana.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Žalba se podnosi u pisanom obliku, putem ovog suda u četiri primjerka.

O žalbi odlučuje Županijski sud.

Protiv ove presude tužena ne može podnijeti žalbu budući se odrekla prava na podnošenje iste."

ima stajati:

"Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Žalba se podnosi u pisanom obliku, putem ovog suda u četiri primjerka.

O žalbi odlučuje Županijski sud. "

3. Protiv navedene presude u dijelu pod stavcima I., II., III., IV., V., VI., VII. i IX. izreke kao i protiv navedenog rješenja žali se tužena zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP) s prijedlogom sudu drugoga stupnja da prvostupanjsku presudu u žalbom pobijanom dijelu i rješenje preinači, podredno ukine i predmet vrati sudu prvoga stupnja na ponovno suđenje.

4. Žalba tužene protiv presude je neosnovana, dok je žalba protiv rješenja nedopuštena.

U odnosu na prvostupanjsku presudu

5. Prije svega valja istaći da tužna u žalbi navodi da je sud prvoga stupnja pobijanom presudom dao pogrešnu uputu o pravnom lijeku time što je u istoj naveo da žalbu protiv presude može izjaviti samo tužitelj, dok je u odnosu na tuženu utvrdio da ne može podnijeti žalbu budući se odrekla prava na podnošenje iste.

6. Međutim, navedenu uputu sud prvoga stupnja ispravio je rješenjem poslovni broj P Ob-787/2017-82 od 11. srpnja 2025., slijedom čega ovaj žalbeni navod tužene nije razmatran.

7. Nadalje, ispitujući prvostupanjsku presudu u žalbom pobijanom dijelu nije utvrđeno da bi sud prvoga stupnja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.

354. st.2. toč. 11. ZPP na koju u žalbi ukazuje tužena jer ista sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama za presuđenje, te ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

8. Također, sud prvoga stupnja nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP koja postoji ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem, a osobito propuštanjem dostave, nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom, niti tužena u žalbi konkretno navodi propuštanjem dostave kojih poziva, odnosno pismena je počinjena navedena bitna povreda, osim što uopćeno navodi da je sud prvoga stupnja pogrešno na nekim pismenima navodio njezino ime i prezime.

9. Tužena u žalbi ističe i to da nije bila prisutna na ročištu održanom 18. lipnja 2024. na kojem je zaključena glavna rasprava i određen dan održavanja ročišta za objavu presude 24. srpnja 2024. (list 442-443 spisa) niti ju je sud prvoga stupnja pismeno obavijestio o ročištu za objavu presude, čime ukazuje na bitnu povredu odredbe čl. 354. st.1. u vezi s čl. 335.st. 6. ZPP.

9.1. Takvi žalbeni navodi tužene su točni, međutim, prema ocjeni ovoga drugostupanjskog suda ta bitna povreda odredaba parničnog postupka nije od utjecaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

10. Nadalje, što se tiče žalbenih navoda tužene da prvostupanjski sud „negira“ postojanje njezinog zahtjeva za izuzećem raspravnog suca, valja istaći da iz sadržaja spisa proizlazi da je taj zahtjev tužena istaknula podneskom od 23. srpnja 2024., dakle, nakon zaključenja glavne rasprave te je o tome zahtjevu sukladno odredbi čl. 73. st. 6. te čl. 74. st.1. ZPP rješenjem odlučio zamjenik predsjednika prvostupanjskog suda pa su takvi žalbeni navodi neosnovani.

11. Što se tiče žalbenih navoda tužene da je sud prvoga stupnja propustio tijekom pripremnog ročišta stranke upoznati s mogućnošću da spor riješe sudskom nagodbom ili medijacijom, čime sadržajno ističe bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 288.a st. 1. ZPP, valja istaći da propust suda da postupi sukladno toj odredbi nije utjecao na pravilnost i zakonitost odluke suda prvog stupnja, pa stoga navedena relativno bitna povreda nije počinjena od strane suda prvog stupnja.

11.1. Osim toga, takva obveza suda ne postoji niti prema Zakonu o mirnom rješavanju sporova (NN 67/2023). Naime, prema odredbama toga Zakona stranke imaju mogućnost, prije i neovisno o tijeku parnice, pokrenuti postupak mirnog rješenja spora ili u smislu odredbe čl. 186.d. st. 3. ZPP suglasno predložiti rješavanje spora medijacijom pred sudom što u konkretnom slučaju nisu učinile.

12. Također, suprotno žalbenim navodima tužene da je sud prvoga stupnja povrijedio načelo jednakosti tako što je tuženu kao stranku doveo u neravnopravan položaj jer nije proveo sve dokaze koje je predlagala, valja istaći da prema tom načelu svaka od stranaka treba imati razumnu mogućnost da u postupku brani svoja prava pod uvjetima koji ju ne stavljaju u bitno nepovoljniji položaj u odnosu na njenog protivnika što uključuje prava u odnosu na izbor i izvođenje dokaza. Razmatranjem predmetnog spisa razvidno je da je tijekom postupka tužena bila u mogućnosti pratiti postupak i sudjelovati u njemu te poduzimati sve zakonom predviđene postupovne radnje pa

stoga u postupku pred sudom prvog stupnja nije dovedena u nejednak položaj u odnosu na tužitelja, time da je u obrazloženju presude (toč. 49) sud prvoga stupnja obrazložio koje od predloženih dokaza tužene nije izveo tijekom postupka i zašto, a koje obrazloženje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

12.1. Tako iz obrazloženja presude proizlazi da svjedoka Nikolinu Janačković sud prvoga stupnja nije saslušao jer je ista bila nepoznata na adresi koju je navela tužena. U takvoj situaciji da bi sud prvoga stupnja službenim putem zatražio od nadležnih tijela adresu toga svjedoka tužena je bila dužna izričito predložiti sudu prvoga stupnja da njezinu adresu pribavi službenim putem. Kako iz sadržaja spisa proizlazi da to nije učinila, sud prvoga stupnja nije niti bio dužan pribavljati njezinu adresu pa time tužena nije stavljena u neravnomerni položaj prema tužitelju.

13. Neosnovano tužena u žalbi ističe i da se pobijana presuda nije mogla temeljiti na nalazu i mišljenju vještaka ing. Mladena Ožića čije je izuzeće zatražila, a o kojem sud prvoga stupnja uopće nije odlučio.

14. Naime, iz sadržaja spisa proizlazi da je zahtjev za izuzećem navedenog vještaka tužena istaknula u pismenom podnesku od 18. lipnja 2024. (list 440-441 spisa) nakon provedenog vještačenja, što je u suprotnosti s odredbom čl. 254. st. 2. ZPP kojim je propisano da je stranka dužna podnijeti zahtjev za izuzeće vještaka čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije prije početka izvođenja dokaza vještačenjem.

14.1. U takvim okolnostima konkretnog slučaja, i prema ocjeni ovog suda, nije bilo razloga za izuzećem vještaka tako da se na nalazu i mišljenju istog može temeljiti sudska odluka. Stoga nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u svezi čl. 254. i čl. 71. ZPP, na koju je time u žalbi ukazala tužena.

15. Prvostupanjski sud je ispitao sve okolnosti koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke u ovom postupku i na temelju izvedenih dokaza i njihove ocjene sukladno odredbi čl. 8. ZPP valjano je utvrdio činjenično stanje.

16. Tako je utvrdio:

-da su tužitelj i tužena 11. rujna 2010. sklopili brak koji je razveden rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj R1 Ob-1535/2016 od 25. listopada 2016.;

-da su stranke od 2007. do zaključenja 2010. braka živjele u izvanbračnoj zajednici;

-da je navedena izvanbračna zajednica ispunjavala sve pretpostavke bračne zajednice (zajedničko stanovanje na adresi tužiteljevih roditelja, zajedničke financije, namjera zajedničkog života) koja je nastavljena sklapanjem braka;

-da takva izvanbračna zajednica sukladno odredbi čl. 258. Obiteljskog zakona (NN 116/03, 17/04, 136/04 i 107/07, dalje u tekstu: ObZ) koji se primjenjuje na konkretan slučaj stvara imovinskopravne učinke na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ObZ o imovinskim odnosima bračnih drugova;

-da su stranke 2007. zajednički započeli s gradnjom kuće u koju su uselili 2013.;

-da je kuća sagrađena na kč. br. 3365/1 upisanoj u zk.ul. br. 2536 k.o. Prozorje na kojoj je kao vlasnica upisana tužena;

-da navedena nekretnina na kojoj su stranke sagradile obiteljsku kuću predstavlja posebnu imovinu tužene dobivenu darovanjem od njezine majke;

-da su stranke obiteljsku kuću sagradile sredstvima ostvarenim namjenskim kreditima koje je tužitelj na svoje ime podigao kod Zagrebačke banke d.d. tijekom 2007. u iznosu od 110.000,00 CHF i tijekom 2008. u iznosu od 78.000,00 CHF;

-da su stranke zajedničkim sredstvima otplaćivali iznose navedenih kredita;

-da prema nalazu i mišljenju građevinskog vještaka ing. Mladena Ožića proizlazi da tržišna vrijednost nekretnine na dan 25. listopada 2016. (dan razvoda braka) ukupno iznosi 162.000,00 EUR-a;

-da vrijednost zemljišta kao posebne imovine tužene iznosi 63.000,00 EUR-a;

-da vrijednost bračne stečevine stranaka iznosi 99.000,00 EUR-a;

-da su stranke suvlasnici bračne stečevine svaki u $\frac{1}{2}$ dijela (ili u visini od 49.500,00 EUR-a svaki);

-da udio tužene u vrijednosti cijele nekretnine iznosi 112.500,00 EUR-a ili 695/1000 suvlasničkog dijela, a udio tužitelja 49.500,00 EUR-a ili 305/1000 suvlasničkog dijela;

-da je tužitelj iselio iz kuće 26. prosinca 2016. nakon čega je tužena promijenila bravu na kući i time onemogućila tužitelju korištenje iste;

-da je prema nalazu vještaka vrijednost najma u prosincu 2016. iznosila 476,46 EUR-a, tijekom 2017. iznosila je mjesečno 515,22 EUR-a tijekom 2018. 518,32 EUR-a mjesečno, tijekom 2019. iznosila je 537,96 EUR-a, tijekom 2020. iznosila je 591,70 EUR-a, tijekom 2021. iznosila je 626,84 EUR-a te tijekom 2022. do mjeseca veljače 2023. iznosila je 711,07 EUR-a;

-da je sukladno navedenom, a imajući u vidu suvlasnički dio tužitelja na predmetnoj nekretnini, tužena dužna tužitelju na ime naknade s osnova bespravnog korištenja nekretnine isplatiti za mjesec prosinac 2016. iznos od 23,40 EUR-a (budući se iselio iz kuće 26. prosinca 2016.) za razdoblje od mjeseca siječnja do mjeseca prosinca 2017. iznos od 157,14 EUR-a mjesečno, za razdoblje od mjeseca siječnja do mjeseca prosinca 2018. iznos od 158,09 EUR-a mjesečno, za razdoblje od mjeseca siječnja do mjeseca prosinca 2019. iznos od 164,08 EUR-a mjesečno, za razdoblje od mjeseca siječnja do mjeseca prosinca 2020. iznos od 180,47 EUR-a mjesečno, za razdoblje od mjeseca siječnja do mjeseca prosinca 2021. iznos od 191,19 EUR-a mjesečno, za razdoblje od mjeseca siječnja do mjeseca prosinca 2022. iznos od 216,88 EUR-a mjesečno, te za razdoblje od mjeseca siječnja 2023. do mjeseca rujna 2023. iznos od 216,88 EUR-a mjesečno;

-da je tužitelj kod Allianz Zagreb d.d. 11. rujna 2016. sklopio policu broj 990101-170562762 za osiguranje korisnika kredita od nezgode;

-da je tužitelj kod Allianz Zagreb d.d. 27. listopada 2016. sklopio policu broj 1430-170585687 za osiguranje obiteljske kuće i kuće za odmor;

-da je tužitelj kod Allianz Zagreb d.d. 14. lipnja 2017. sklopio policu broj 990101-170294690 za osiguranje korisnika kredita od nezgode.

17. Takva činjenična utvrđenja suda prvoga stupnja u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a ista nisu dovedena u sumnju žalbenim navodima tužene koji u suštini predstavljaju njezinu vlastitu ocjenu provedenih dokaza.

18. U odnosu na žalbene navode tužene da kreditne obveze koje je tužitelj samostalno ugovorio prije sklapanja braka ne predstavljaju bračnu stečevinu, valja istaći da je tijekom postupka utvrđeno, a što u žalbi tužena niti ne osporava, da su stranke do sklapanja braka počevši od 2007. bile u izvanbračnoj zajednici koja je po svojim obilježjima (zajedničko stanovanje na adresi tužiteljevih roditelja, zajedničke financije, namjera zajedničkog života) imala sve značajke bračne zajednice te da su sredstva tih kredita bila upravo namijenjena i utrošena u izgradnju obiteljske kuće slijedom čega iznosi tih kredita predstavljaju bračnu stečevinu stranaka svakoga u ½ dijela.

19. Osim toga, suprotno žalbenim navodima tužene da je tužitelj sklopio jednu policu osiguranja 11. rujna 2016. prije razvoda braka radi osiguranja korisnika kredita od nezgode, a dvije police nakon razvoda braka 14. lipnja 2017. radi osiguranja korisnika kredita od nezgode i 27. listopada 2016. radi osiguranja predmetne obiteljske kuće zbog čega iste ne mogu predstavljati dug bračne stečevine stranaka svakog u ½ dijela, valja istaći da iz sadržaja navedenih polica proizlazi da su one sklopljene upravo povodom navedenih ugovora o kreditu kao osiguranje istih za slučaj smrti korisnika kredita te osiguranja imovine za koje ugovore o kreditu je utvrđeno da predstavljaju bračnu stečevinu stranaka pa je pravilno sud prvoga stupnja utvrdio da posljedično tome i navedene police predstavljaju dug bračne stečevine stranka svake u ½ dijela.

20. Nadalje, na žalbene navode da je samo tužena u građevinskoj dozvoli od 27. ožujka 2007. navedena kao investitor pa da time tužitelj ne može steći suvlasništvo na predmetnoj nekretnini, valja istaći da isto nije od utjecaja na utvrđenje da predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka, jer upravni akt kao što je građevinska dozvola ne mijenja narav imovine kao zajedničke stečevine stranaka.

21. Što se tiče iscrpnih žalbenih navoda tužene koji se odnose na provedeno građevinsko vještačenje, valja istaći da je tužena prigovore na navedeni nalaz istaknula još tijekom postupka te je sudski vještak na ročištu održanom 18. lipnja 2024., na koje tužena nije pristupila, detaljno odgovorio na iste.

22. S obzirom da je vještak u usmenom očitovanju otklonio prigovore koje tužena neosnovano ponavlja u žalbi, to je sud prvoga stupnja pravilno postupio kada je prihvatio nalaz i mišljenje te usmeno očitovanje vještaka ing. Mladena Ožića.

23. Slijedom svega navedenog, sud je pravilnom primjenom odredba čl. 248. i čl. 249. st. 1. ObZ prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja te presudio kao u stavcima I., II., III., IV., V. te VI. izreke.

24. U odnosu na žalbene navode da je sud prvoga stupnja nepravilno primijenio materijalno pravo kada je tužitelju dosudio naknadu s osnova bespravnog korištenja predmetne nekretnine, valja istaći da je sud prvoga stupnja propustio navesti zakonske odredbe na temelju kojih tužitelju dosuđuje navedeni iznos.

25. Međutim, iz sadržaja obrazloženja nedvojbeno se može zaključiti da je na sporni odnos stranaka primijenio odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17, dalje u tekstu: ZVDSP) o obavezama posjednika tuđe stvari.

26. Prema odredbi 164. st. 1. ZVDSP pošten posjednik tuđe stvari koju nema pravo posjedovati mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi, ali nije dužan dati naknadu za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi primjerene onom pravu za posjed za koje je vjerovao da mu pripada, a ne treba ni naknaditi ono što je pri tom oštećeno ili uništeno.

27. Nepošten, pak, posjednik tuđe stvari prema odredbi 165. st. 1. ZVDSP mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojeg posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario.

28. Kako je tužena u spornom razdoblju držala u posjedu cijelu predmetnu nekretninu te je promjenom brave onemogućila tužitelja u korištenju iste, to je temeljem odredbe čl. 165. st. 1. ZVDSP dužna tužitelju naknaditi korist koju je imala, a koju je korist prvostupanjski sud pravilno utvrdio u vrijednosti najamnine i u skladu s utvrđenim suvlasničkim omjerom tužitelja na istoj.

29. Također, pravilno je sud prvoga stupnja prilikom izračuna visine tog dijela tužbenog zahtjeva, a temeljem nalaza i mišljenja vještaka utvrdio da površina obiteljske kuće iznosi 169,47 m² (a ne 180 m² kako to u žalbi navodi tužena) pa su neosnovani žalbeni navodi tužene prema kojem se izračun visine te naknade može utvrditi samo prema kvadraturi koju ona koristi (prizemlje).

30. Slijedom navedenog, pravilno je sud prvoga stupnja postupio kada je tužitelju dosudio naknadu s navedenog osnova kao u stavku VII. izreke presude.

31. I odluka o troškovima parničnog postupka pravilna je i zakonita (čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP).

32. U odnosu na žalbene navode tužene da je sud prvoga stupnja odlučujući o visini troškova pogrešno utvrdio da vrijednost 1 boda iznosi 2,00 EUR-a, jer je vrijednost 1 boda prije uvođenja EUR-a iznosila 10,00 kn, valja istaći da prema odredbi Tbr. 52/3 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, dalje u tekstu: Tarifa) kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane, primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke

o trošku postupka, pa je stoga prvostupanjski sud odlučujući o trošku pravilno primijenio vrijednost boda propisanu navedenom Tarifom koja je bila na snazi u vrijeme donošenja pobijane presude.

33. Slijedom svega navedenog, valjalo je temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbu tužene kao neosnovanu i potvrditi presudu suda prvog stupnja u pobijanom dijelu pod stavcima I.-VII. te IX izreke.

34. U preostalom, a nepobijanom dijelu (stavak VIII. izreke) presuda suda prvog stupnja ostaje neizmijenjeno (čl. 365. st. 1. ZPP).

U odnosu na prvostupanjsko rješenje

35. Ispitujući prvostupanjsko rješenje nije utvrđeno da bi sud prvoga stupnja počinio bilo koju bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

36. Međutim, žalba tužene protiv navedenog rješenja je nedopuštena budući da tužena nema pravni interes pobijati rješenje kojim joj je omogućeno izjavljivanje žalbe protiv prvostupanjske presude, koje pravo je u konačnici i iskoristila, slijedom čega je njezinu žalbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu sukladno odredbi čl. 380. toč. 1., a u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP i riješiti kao u izreci ovoga drugostupanjskog rješenja.

U Velikoj Gorici 19. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća

Vitomir Boić

Dokument je elektronički potpisan:

Vitomir Boić

Vrijeme potpisivanja:

19-05-2026

12:22:25

DN:

C=HR

O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI

2.5.4.97=#0C1156415448522D3138353830303537353138

OU=Signature

S=Boić

G=Vitomir

CN=Vitomir Boić

Broj zapisa: **9-30888-2e60d**

Kontrolni broj: **07085-aa55b-82639**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Vitomir Boić, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.